

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Variæ morborum vtilitates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

ubi sunt? Non est inuentus, qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Quæ obliuio beneficiorum adhuc reperitur in mundo. Multi enim Christiani, multi Catholici, à morbis curantur, qui numquam Deo gratias agunt, pro valetudine recepta; cum tamen sæpe hæretici, sæpe ipsi Ethnici morbis liberati, magnos Deo Liberatori decernant honores; neque satis prædicare possint Sospitatorum. Sed nimirum, vt terra alia lolium, alia triticum gignit, ita alij homines vitia, alij virtutes exerunt, quando vel ægrotant, vel ægrotare desinunt.

CAPVT XXIX.

Tertia decima morborum causa, quod sint occasio vocationis ad varia opera pietatis, & Passionis Dominice in memoriam reuocanda.

I.

Plaut. Mercat.

1. Cor. 12. 9.

S. Augustin. lib. de Verit Christi. c. 12.

Matth. 25. 36.

Pud Comicum ait nescio quis: *Aspice istiusmodi salutem, cum cruciatu qua aduenit.* Aliter loquitur Paulus, cuius illa sunt: *Virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis. Cum enim infirmor, tunc potens sum.* Quid ita? quia *fortitudo nostra, inquit S. Augustinus, est infirmitatis in veritate cognitio, & in humilitate confessio.* Fragilis est homo; numquam melius fragilitatem suam, quam in morbo, videt. Hanc dum videt, non suis, sed diuinis viribus nititur. Fit ergo tunc, diuina ope, longè fortior potentiorque, quam si suis viribus nixus esset. Quas virtutes Iob vlcere pessimo percussus non exercuit? quantam patientiam Tobias non ostendit afflictus cæcitate? Quas tentationes morbis alij non subegerunt? Quantam vitæ ac morum emendationem non instituerunt? quæ vota ad Sanctos, eorumque templa atque altaria non conceperunt? quantam vim pecuniæ & eleemosynarum in pauperes non effuderunt? Nec ipsis tantùm ægrotis morbi profunt, sed etiam ægrotorum ministris, qui nusquam magis suam erga proximum ostendere possunt charitatem, immò & erga Deum, qui in nouissimo die, dicturus est: *Infirmus eram, & visitastis me.* Quin & suam, velut in speculo, intuentes imbecillitatem, desinunt se circumspicere, aut corporis voluptates ita terminandas magni facere.

facere. Hinc Ecclesiastes ait: *Melius est ire ad domum luctus, quam ad domum conuiuij: in illa enim finis cunctorum admonetur hominū, & viuens cogitat, quid futurum sit.* Egroti autem ipsi, exultante animo, cogitant, quid futurum sit de corpore, quod seminatur in corruptione, surget in incorruptione. *Seminatur in ignobilitate; surget in gloria. Seminatur in infirmitate, surget in virtute.* Sicut in S. S. Greg. I. 4. Theophanij Comitij corpore indicium aliquod datum est; cuius viuentis pedes cum podagrâ foedè intumuisent, taboq; ac sanie fluida teterrimum odorem exspirassent; defuncti illico reducti sunt ad debitam vel sanissimi hominis formam, fragrantiamque diuinam quamdam, quarto à sepultura die. exhalauerunt.

Quin morbis multos Deus loco astrinxit, in quo multa præclara gesserunt. Bernardinus Realinus, Lupijs, *vnus omnia Societatis munia obiuit, donec, rebus firmatis, socij plures acciti sunt.* Caterum hoc illi domicilium fixum perpetuumq; Deum esse voluit: quod *iesu.* *ties enim, vel maiorum imperio, vel alia quaqua de causa, vrbe ipsi fuit excedendum, toties vel improvisa agrotatione, vel repentina aëris inclementia detentus fuit; aut si clam moliebatur abscessum, personantibus suo pte nutu campanis excitati sunt ciues, vt occuparent.* Ab itinere igitur illum Deus morbis, non à labore impediuit: At Leonardum Lessium nec ab itinere, nec à labore. Nam memorabile est, quo infortunio magna illi meritorum in reliquam vitam seges subnata est. *An. M. D. LXXVIII. per tumultus patriæ, Nostri ea vrbe expulsi sunt. Leonardus in ea fuga, nocte ab exitu secunda, lectū sortitus est in diuersorio, unde nescio quid hausit contagij; quod cum sibi maxime insedisset, non raro ipsi periculam lepra creauit; & cum nulla posset ope depelli, ad vsq; vita exitum, pessimis eum modis exercuit.* Et tamen cum hoc morbo, euoluto septennio, Romam accitus est, vbi Francisco Suario, in Theologia, Doctore biennio est vsus; & iam tum Theologia alijs tradenda idoneus est visus: quam non multò post Louanij exorsus, totos xv. annos, summa nominis claritudine docuit, & annis xvij. seqq. Nostrorum studijs dirigendis præfuit. Miraculo autem est proximum, tam multa potuisse illum scribere, qui tot ac tantis si a se doloribus, viribus propemodum diuturno labore exhaustis, in carne videbatur, sine carne agram animam trahere. Interea parcissimus erat tēporis, laboris pertinax; vt inde potuerit per jus vtrumq;

II.

Philipp A-
legambe in
Bibliotheca
Script Soa.
Iesv.

Idem ibid.